

“Όταν έφευγα με φώναξε ο Λαμπαδίνος και μου έδωκε να υπογράψω μια απόδειξη.

— Είπα στο διευθυντή, μου είπε, πώς δεν έχεις κάμει κατάρτασιν έξόδων και μου έδωσε έντολήν να σου μετρήσω τρακόσιες δραχμές. Θα σου αυξήση και το μισθό.

* * *

“Ο έθελοντής βοηθός, ο κύριος παράγων της έπιτυχίας, έκοβε βόλτες και μ' έπερίμενε στο στενό του Πρακτορείου των Έφημερίδων. Τόν παρέλαβα, του έδωκα κάτι από την έκτακτη αμοιβή και τόν άφησα, θωπεύοντα τα μονόδραχμα, τα δίδραχμα και τους λιμοκοντόρους, που του είχα δώσει.

“Εγώ είχα άλλη δουλειά.

“Επήγα κατ' ευθείαν σ' ένα έμπορικό και αγόρασα ένα έπανωφόρι που μου ήταν απαραίτητο, αλλά που δεν είχα αποτολμήσει ακόμη να επιδιώξω την άποκτησίν του.

Το θράδυ που έκανα την εμφάνισή μου στον κύκλο των συναδέλφων, που ήταν μαζεμένοι μετά το κλείσιμο του «Σκενδέρμπεη» εις το καφενείον άπέναντι του Τηλεγραφείου, μ' εκύτταξαν όλοι με κάποιο παράπονο γιατί τους έφερα τη γκάφα που είχαν πάθει, έπειδή δεν τους έδωκα τις πληροφορίες που είχε πάρει τ' αυτί του βοηθού. Είχαν όμως και την ευγένεια να μου ευχηθούν με γεια το καινούργιο έπανωφόρι, το όποιον δι' έμέ δεν ήταν μόνο καινούργιο, αλλά και το πρώτο που είχα αγοράσει με λεπτά από τόν κόπο μου.

“Όταν έφτασα την νύχτα στο σπίτι κουρασμένος υπό τα τρεχάματα κι' από τις περιπέτειες του Κόχλερ, ή μητέρα μου με υπεδέχθη και με το στοργικό χαμόγελο, που μόνο ή μάνα το κατέχει, αλλά και με την έρώτησι:

— Πώς το πήρες το παλτό;

— Μου το χάρισε ο Κόχλερ, της άπάντησα.

Δεν με ήρώτησε πειά. Έφρόντισε όμως να το περιποιηθή όπως του έπρεπε, όπως περιποιείται κανείς κάθε καινούργιο και ακριβό πράμα, το εκρέμασε στην κρεμάστρα με ιδιαίτερας ένδειξεις τιμής, και μου είπε:

— Νάχης γεια να το χαλάσης.

* * *

“Ο Πετρίφσκυ έτάφη μεγαλοπρεπώς και συγκινητικά.

“Ο Κόχλερ περιήλθεν εις την δικαιοδοσίαν της δικαιοσύνης των όμοιων του.

“Η «Λορελάυ» έτελείωσε την έπισκευήν της και έταξίδευσε πάλιν προς τόν σταθμό της, την Κωνσταντινούπολιν.

Το έλληνικόν γόητρον άποκατεστάθη.

Και ο ύποφαινόμενος ζεσταμένος και από την έπιτυχίαν και από το έπανωφόρι έπεδόθη εις την παρακολούθησιν των έκλογικων διαδηλώσεων και συμπλοκων των βουλευτικων έκλογων του 1902, που έφεραν τόν Δεληγιάννη πρωθυπουργόν με την βοήθειαν των σανίδων του Ράλλη.

Οί Θεοτοκικοί απέτυχον τότε στα χωριά της Άττικής, έπειδή έπίστευαν οί χωρικοί ότι αυτοί μετέφρασαν το Ευαγγέλιο. Διά τόν ύποψήφιον Τζών Μάκ Δόναλδ, έλεγαν:

— Ζέζα Τζών! Μεταφράσ' Ευαγγέλιο!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: “Η συνέχεια.

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΟ ΝΤΕΜΠΟΥΤΟ ΤΟΥ Κ. ΣΠ. ΜΕΛΑ

“Ο παλαιμάχος συνάδελφος και έκλεκτός λογοτέχνης συνεργάτης μας κ. Άγγελος Κοσμής, μās άπηύθυνε την κάτωθι έπιστολήν σχετικά με την πρώτην εμφάνισιν του άκαδημαϊκού κ. Σπύρου Μελά στον άθηναϊκόν τύπον:

«Άγαπητό «Μπουκέτο»,

Έδιάβασα την ύποσημείωσι τή σχετική για τή λεπτομέρεια σε ποιά άθηναϊκή έφημερίδα έρωτώγραψε ο άκαδημαϊκός κ. Σπ. Μελάς.

Είχα διαβάσει και στην αυτοβιογραφία του, που έγραψε ότι πρώτα έγραψε στην «Άκρόπολι».

Δεν ήμπορώ να βεβαιώσω πόσο καιρό έγραψε στο «Χρόνο» και πόσο στην «Άκρόπολι».

Θυμώμαι όμως καλά, και το μνημονικό μου δεν με ήπάτησε

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΞΕΝΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Πήρ' ο θλάχος τα τσουράπια και τα φόρεσε για γάντια.

* * *

Το καλό το εύρημα μπρός στου στραβου τή στρατά.

* * *

Του χωριάτη το παιδί, δυο και τρεις φορές χωριάτης.

(Έλληνικές παροιμίες)

* * *

Πιο δύσκολο είνε να σιωπάς, παρά να λές και να γελάς.

* * *

“Όταν φύγη ο έχθρος, όλοι είνε άνδρείοι.

* * *

“Όπου άκούς πολλές φωνές, άδικημένο σφάζουν.

* * *

“Όποιος δίνει για να πάρη, δεν έδωσε ποτέ του.

* * *

Πιο άσχημη είνε ή ντροπή από τή δυστυχία.

* * *

Δυο πράγματα δεν πρέπει να φανερώνης ποτέ: το πορτοφόλι σου και την ψυχή σου.

(Γαλλικές παροιμίες)

* * *

Θέλεις να είσαι ευτυχής μια ήμερα; Φόρεσε καινούργια ρούχα κι έβγα να σε ιδουνε.

Θέλεις να είσαι ευτυχής μια έβδομάδα; Σφάξε ένα άρνι, κάλεσε τους φίλους σου και γλέντα, όσο να κουραστής.

Θέλεις να είσαι ευτυχής ένα μήνα; Παντρέψου!

Θέλεις να είσαι ευτυχής σ' όλο σου το βίο; Παρακάλα το Θεό να σε πάρη στον ουρανό μαζί του.

* * *

Τρεις είνε εκείνοι οί άνθρωποι που ζούν εις θάρος άλλων τριών:

— Οί δικηγόροι από τους ζωντανούς.

— Οί γιατροί από τους άσθενείς.

— Οί παπάδες από τους νεκρούς.

* * *

“Ο σοφός ρωτάει τόν έαυτό του.

“Ο κουτός τους άλλους.

(Ίνδικές παροιμίες)

ακόμη, ότι το καλοκαίρι του 1906, αφού έπεράσαμε τους πρώτους μήνας του άλησιμονητες νύκτες γλεντιού και ρεμβασμού στη Φρεατύδα, που ήταν τότε πράγματι μαγική, τόν παρεκάλεσα κατά τόν Αύγουστο έπειδή επρόκειτο να φύγω για το έτησιο ταξίδι μου στη Σίφνο, να με αντικαταστήση στο «Χρόνο».

“Η καλωσύνη του δεν του έλέτρεψε ν' άρνηθί. Έκείνες τις ήμέρες έφθαναν βαποριές με πρόσφυγες από την Βουλγαρία, που έφεραν γενικώς το όνομα Ά γ χ ι α λ ι τ ε ς.

Με κάποιους από αυτούς έπήρε συνεντεύξεις ο Μελάς και τις έστειλε στο «Χρόνο».

“Ήσαν τόσο σαρταριστά όσα έγραψε, ήσαν τόσο ψυχολογημένα τα σημεία που έθιγε, ώστε ο Χαιρόπουλος δεν τόν άφηκε ήσυχον ούτε μια στιγμή, έως ότου άμα έγύρισα από την Σίφνον, κατά τόν Σεπτέμβριον του 1906, ο Σπύρος είχε προσληφθή με έξαιρετικά τιμητικάς ένδείξεις εις τόν «Χρόνον» και έγραψε χρονογράφημα.

Δεν θυμώμαι πόσον καιρόν έμεινε στο «Χρόνο», έπειδή κι' εγώ άτεχώρησα από τόν άθηναϊκόν τύπο για κάμποσο καιρό και έμεινα μόνον στη «Σφαίρα», για να έχω καιρό για τήν δικηγορίαν.

Διά την άκριβειαν του γεγονότος βάσω και στοίχημα.

Τα στελέχη και των δύο έφημερίδων ύπάρχουν βέβαια.

Κατά το τέλος του 1906 θα εύρεθί ο Μελάς εις τόν «Χρόνον», σπινθηρίζων εις πνεύμα και εις χάριν.

“Έγραψε βέβαια και στην «Άκρόπολι» και εις άλλας έφημερίδας, άλλ' άργότερα.

Πρίν το 1906 ο Μελάς δεν είχε πάρει ακόμη το δρόμο του τόν όριστικό.

Πειραιεύς 9 'Ιουλίου 1936

Α. ΚΟΣΜΗΣ